

Există o învățătură care spune:

”Dacă ești copilul Lui Dumnezeu nu mai poți fi bolnav niciodată pe acest pământ ,nu poți să fi sărac sau în lipsă. Dacă cineva duce lipsă, este bolnav, sau trece prin diferite probleme ale vieții, aceasta denotă că persoana respectivă nu are o relație sănătoasă cu Dumnezeu, ori chiar nu este mântuit...”

OARE , cât de adevărate sunt aceste afirmații și până unde ele pot fi acceptate ?

Aceasta este o întrebarea la care merită să medităm și să dăm un răspuns celor ce arată cu degetul spre bisericile care predică despre binecuvântare într-un mod biblic dar sunt catalogate în categoria doctrinelor eretice despre prosperitate. Din pacate cei care acuză nu cunosc adevărul biblic care se predică în bisericile credinței și ale Evangheliei depline despre acest subiect și merita făcut lumină. Recunoaștem și noi în cadrul misarilor evanghelice ca se predica doctrina prosperității care nu sunt luate din fundamentele bazelor Biblice , dar noi ne dezicem de astfel de învățături pe care nici macar nu merita să le menționăm deoarece sunt eretice . Multe dintre ele au la baza ideologiei pseudo-crestine.

Viața și moartea celor 11 Apostoli

Aș începe răspunsul meu cu o întrebare simplă, dar care are în spate mult adevăr: “Cîți dintre cei 11 apostoli ai Domnului Isus, care au rămas credincioși până la moarte, au murit avînd belșug material?” Cu riscul de a fi puțin mai exagerat, o să pun întrebarea într-un stil puțin mai modern: “Cîți din ucenicii Domnului Isus, au murit în timp ce se odihneau undeva prin stațiunile de odihnă, fiind înconjurați de belșug? Dacă cercetăm Sfintele Scripturi, înțelegem că nici unul. Toți au fost supuși multor chinuri, lipsuri și torturi de dragul Domnului Isus Hristos. Ca să înțelegeți mai bine despre ce vorbesc, vă invit să citiți cartea : ”Viata , lucrarea și moartea celor 12 apostoli”, ca să vedeți dacă doctrina “Evangheliei prosperității” a fost compatibilă cu viața lor.

Domnul Isus n-a promovat doctrina Evangheliei prosperității în forma în care o proclamă unii azi , deși este foarte adevărat că El a venit ca oile Sale să aibă viață din belșug.

“Credincioșii” care erau motivați mai mult de starea lor materială decît cea spirituală, au fost și pe vremea Domnului Isus. Însă nicăieri nu vedem ca Domnul Isus să promoveze o astfel de învățătură. În Ioan 6 după ce a înmulțit pâinea și peștii, o mare mulțime veneau și îl căutau pe Isus. Acești oameni, și-au făcut socoteala că dacă Domnul Isus, le împlinește orice nevoie materială, și dacă împreună cu El nu mai este lipsă, foame și criză financiară, atunci, acolo le este locul lor. Hotărâseră să-L urmeze pe Hristos, nu din dragoste față de El, nu din motivul că au înțeles că El este cel ce poate să le împlinească nevoia disperată de mîntuire,ci pentrucă El le-a dat pâine și ei au mâncat și s-au săturat. Credința lor era măsurată de starea stomacului lor. Sună dur, dar este foarte adevărat. De aceea privind la ei,

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea și v-ați săturat.” (Ioan 6:26)

Acești, așa numiții “ucenici”, au mai cerut și a doua zi pâine, dar Domnul Isus nu le-a dat-o. N-ar fi putut Isus să le mai dea? Bineînțeles că da. Dar Mântuitorul n-a dorit să promoveze o doctrină greșită. El n-a voit ca oamenii să vină la El, doar pentruca problemele lor financiare să fie rezolvate. Nu, nu pentru aceasta dorește El ca noi să ne numim ucenicii Lui.

Când a început să-i învețe pe grupul mare de ucenici despre lucruri spirituale mai profunde (cititi în Ioan 6: 51-71) spune Biblia ca ... *Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El. Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?” „Doamne”, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.” (Ioan 6:66-69)*

Dacă am pîine - am și “credință” , n-am pîine - n-am nici credință. Cît de trist este acest adevăr, dar atât de real pentru zilele în care trăim noi.

Stări prin care trec ucenicii Domnului Isus

Cînd se va întoarce a doua oară pe pămînt, Domnul Isus va despărți pe cei neprihăniți de cei nelegiuți.

Atunci Împăratul(Isus) va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvîntații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămînd, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.”
Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămînd și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit? Sau gol și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?”
Drept răspuns, Împăratul(Isus)le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de cîte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” (Matei 25:34-40)

Din textul de mai sus, devin foarte clare următoarele adevăruri:

- ucenicii Domnului Isus au fost flămânzi și li s-a dat să mănînce
- le-a fost sete și li s-a dat să bea
- au fost goi și au fost îmbrăcați
- au fost bolnavi și în temniță însă alți ucenici au venit la ei să-i vadă

Dacă vei citi acest capitol pînă la sfîrșit, vei observa că au fost cazuri cînd ucenicii Domnului Isus au avut toate aceste stări de mai sus, dar n-a fost nimeni să le împlinească. Deci, în alte cuvinte, ”Evanghelia prosperității” n-a fost autentică pentru ei. Deci dacă cei neprihăniți au fost flămânzi, însetați, goi și bolnavi, să fi însemnat aceasta că ei aveau probleme cu credința ? Să se fi depărțit ei de la Harul lui Dumnezeu? Nicidecum.

La ce ne-a chemat Domnul Isus?

Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze. Fiindcă oricine va voi să-și scape viața o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va mîntui. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă s-ar prăpădi sau s-ar pierde pe sine însuși? Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri. (Luca 9:23-26)

Deci, noi n-am fost chemați la prosperitate sau la o viață liniștită și fără probleme. Domnul Isus ne-a chemat să ne lepădăm de sine, să ne luăm crucea și să-L urmăm pe El.

Un ultim gând:

Dragul meu, Domnul Isus nu este ca un “spirit” din sticla lui Aladin, căruia tu îi spui orice dorință și el momentan o și împlinește. Poate că ai dori undeva adânc în inima ta să fie așa, totuși spre fericirea noastră El nu este așa. Prosperitatea la care ne-a chemat Domnul Isus, este mai mult decît prosperitatea materială și fizică , este mai ales una spirituală. El ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată ca noi să fim copiii Lui preaiubiți. El ne-a chemat ca să ne dea o viață și să ne-o dea din belșug. Dar aceasta nu se referă numai la belșug material, ci și la cel spiritual.

Vreau să știi că Domnul Isus poate împlini orice nevoie pe care o ai, dar El decide cînd și cum să o facă. Starea noastră materială nu este indiciul stării noastre duhovnicești.

În următorul articol vom privi la Apostolul Pavel și la ucenicii săi ,ca să vedem dacă Evanghelia prosperității a fost compatibilă cu viața lor.

Corespunde Evanghelia prosperității cu viața apostolului Pavel și a ucenicilor săi ?

Exemplul Apostolului Pavel

Privind la viața acestui om, foarte repede îți dai seama că închisoarea a fost a doua lui “casă”. Pavel a scris Epistola către credincioșii din Filipi din închisoarea din Roma. Fiind în lanțuri Pavel le scrie următoarele:

Am avut o mare bucurie în Domnul, că, în sfârșit, ați putut să vă înnoți iarăși simțămintele voastre față de mine. Vă gândeați voi la așa ceva, dar vă lipsea prilejul. Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căcim-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos care mă întărește. . (Filipeni 4:10-13)

Este evident că Apostolul nu a avut parte totdeauna de belșug sau prosperitate. El a îndurat și lipsuri, și foame dar în toate acestea a păstrat o atitudine frumoasă de mulțumire. Când scria credincioșilor din orașul Corint, Pavel afirmă despre sine și cei ce erau cu el astfel:

Până în clipa aceasta **suferim de foame și de sete, suntem goi, chinuiți**, umblăm din loc în loc, ne ostenim și lucrăm cu mâinile noastre; când suntem ocărăți, binecuvântăm; când suntem prigoniți, răbdăm; când suntem vorbiți de rău, ne rugăm. Până în ziua de azi, **am ajuns ca gunoiul lumii acesteia, ca lepădătura tuturor**. Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuiască pe niște copii preaiubiți ai mei. (1 Corinteni 4:11-14)

Foame, sete, gol, tratat ca gunoiul lumii acesteia, privit ca lepădătura tuturor ? Păi, cum este posibil așa ceva? Doar, Evanghelia prosperității spune că, credincioșii au autoritate asupra bolilor și sărăciei ? Dacă este așa, atunci, ne punem o altă întrebare: “Dacă Pavel a trecut prin aceste stări de foame, sete, lipsuri, tratat ca gunoiul societății, înseamnă oare aceasta că nu a avut o relație corectă cu Dumnezeu? S-au împlinit toate acestea în viața sa pentru că a păcătuit ? Bineînțeles că nu.

Pavel avut parte de boală

Apostolul, care a vindecat pe mulți bolnavi , acum în 1 Corinteni 12 el singur suferă de o boală.

Chiar dacă aș vrea să mă laud, n-aș fi nebun, căci aș spune adevărul; dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine sau ce aude de la mine. Și, ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri, **mi-a fost pus un țepuș în carne**, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine. (2 Corinteni 12:6-9)

Evident că din aceste versete, “țepușul”, despre care spune apostolul că a fost pus în carnea sa, se referă la o boală, o slăbiciune de care Pavel nu era mulțumit la început. Dar Domnul Isus Hristos, tocmai prin această boală, slăbiciune, din trupul lui Pavel, a dorit să-și arate puterea Sa. Dar Pavel n-a fost unicul slujitor al Lui Dumnezeu care a avut parte de boală.

Timotei se îmbolnăvea foarte des

Când îi scrie ucenicului său preaiubit Timotei, Pavel zice:

Să nu mai bei numai apă, ci să iei și câte puțin vin, din **pricina stomacului tău și din pricina deselor tale îmbolnăviri**. (1 Timotei 5:23)

Timotei, copilul preaiubit al lui Pavel, avea deseori parte de îmbolnăviri. Să nu fi fost Timotei un bun copil al lui Dumnezeu? Să fi căzut Pavel și Timotei din harul lui Dumnezeu și de aceea ei s-au

îmbolnăvit? Bineînțeles că nu. Doar că mesajul Evangheliei prosperității este unul fals și împotriva Învățăturii sănătoase pe care Dumnezeu ne-a lăsat-o ca și ghid al vieții noastre de credință.

Epafrudit a fost bolnav

Epafrudit este tovarășul de lucru al lui Pavel, un credincios din orașul Filipi. El a fost trimis de către Biserică ca să ducă darurile lor lui Pavel în închisoare, la Roma. Totuși drumul pînă acolo a fost greu și anevoios. Ca rezultat al jertfei lui, s-a îmbolnăvit foarte grav. Pavel zice despre Epafrudit:

Ce-i drept, a fost **bolnav și foarte aproape de moarte**, dar Dumnezeu a avut milă de el. Și nu numai de el, ci și de mine, ca să n-am întristare peste întristare. (*Filipeni 2:27*)

Dragul meu, atât Pavel, cât și Timotei cu Epafrudit, au fost oameni dedicați în lucrarea Lui Dumnezeu. Dar aceasta nu i-a scutit de multe lipsuri, dureri și boli pe care au trebuit să le înfrunte. Oare n-a putut Dumnezeu să le împlinească aceste lipsuri? Bineînțeles că da. Dar aceasta vreau să înțelegi tu acum. Domnul Isus Hristos este în stare să împlinească orice nevoie și să vindece orice boală pe care o avem în trupul nostru. Însă *“de altă parte, știm că toate lucrurile (bune sau rele)lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.* (Romani 8:28)

Nu noi definim binele, ci Dumnezeu. Nu noi îi spunem Lui Dumnezeu cum trebuie să fim, ci El ne spune nouă. Nu noi îi spunem Lui cît de bogați trebuie să fim, ci El decide cît, cum și cînd să ne dea. Adevărul este că El îngăduie uneori lipsurile și foamea,etc tocmai ca ele să lucreze spre binele nostru. Lipsurile și suferințele nu totdeauna sunt blestem de care trebuie să ne izbăvim. Dacă ești copilul Lui, atunci să □ti că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.

Dumnezeu să ne ferească de valul oricărei erezii.

(Articol preluat de la pastorul Alexei Tentiuc)

Aceste afirmatii din articolul de mai sus nu exclud credinta in vindecare , eliberare de demoni , favoare si binecuvantarea promisa in intreg Cuvantul lui Dumnezeu tuturor celor ce Il iubesc , cred si il urmeaza . Isus a mai spus ca : Ioan 16:33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. **În lume** veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

Isaia 53:5

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și **prin rănilor** Lui suntem tămăduiți.

1 Petru 2:24

El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; **prin rănilor** Lui ați fost vindecați.

2 Corinteni 8:9

Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, **prin sărăcia Lui**, voi să vă îmbogățiți.

Marcu 9:23

Isus a răspuns: „Tu zici: „Dacă poți!”... Toate lucrurile sunt cu puțință **celui ce crede!**”